

22110063

CZECH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
TCHÈQUE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
CHECO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)
Mercredi 11 mai 2011 (matin)
Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Napište komentář na **jeden** z následujících textů:

1.

Pacienti

Můj otec býval zubním lékařem venkova
úsměvy děvčat jsou jeho rukou zlaceny

Zlatými plombami ve žních se honosí sedláci

5 Přicházejí pacienti z luhů a samot
z Donína Kystry a Volenic
truchlivý učitel paní s levou tváří
Má asi gangrénu

10 Přicházejí s matkou malé a průsvitné holčičky
co mají ve vlasech stejně vázanou stužku
jsou sestry a bolí je stoličky

Kdo přichází poznáš na elektrickém zvonku
třeba by nezvonil jen za dveřmi tiše stál

15 Jinak zvoní farář v dlouhé a zmoklé peleríně
poznáš ta ruka v kapli zvedá stříbrnou monstranci
zvoní zdlouha jaksi důstojně a líně

Zvonku se ani nedotknou služky a výměnkáři

Troufá si chasník jde na to z práce
zazvoní třikrát jako při hlášení požáru

20 Nechá na hlavě a rovnou zamíří do ordinace
na židli padne a otevře dokořán svou velkou růžovou hubu
neřekne ani b
kdybys mu vytáh všech 32 zubů

Přišla vojna přišly poštou tatínku tvoje šaty
nikdo z nás neuměl rozvázat provázek

25 Ba ani z tvého kabátu sejmout bílé vlákno vaty

Vše zůstalo netknuto na tvou památku
plášť od lápisu šavle a pouzdro na cigarety
v něm jedna jediná: německá

S hnědou a zaschlou skvrnou na pozlátku

Konstantin Biebl, *S lodí jež dováží čaj a kávu* (1927)

- Charakterizujte tzv. formální stránku básně (verš, rým, rytmus) a pokuste se zjistit, jak zvolená forma spolupůsobí na vytvoření atmosféry a významového vyznění básně.
- Pozorujte kompozici básně i podíl epické a lyrické složky. Jak je připravena pointa a do jaké míry je podle vás překvapující?
- Charakterizujte slovník, který používá autor. Mění se v závislosti od předmětu vyprávění?
- Sledujte podíl subjektivní a objektivní, resp. citové a rozumové složky v básni.

2.

Muž, který mi přestal vonět

V noci se k sobě tiskneme neskutečnou silou. Pod tenkou dekou tvoříme jedno tělo s bizarními dvěma hlavami.

A ráno se na sebe nemůžeme ani podívat. Odmítám vstávat současně s ním.

Snaží se mě skopnout z postele. Někdo přeci musí připravit snídani.

5 V kuchyni na něj řvu „Kdy už konečně vypadneš?“ a nalévám mu horkou kávu přímo do klína. Většinou mi jednu vrazí.

„Seš odporná,“ šklebí se na mne. „Oteklá bublina.“

„Neříkej mi to,“ prosím. Dostávám křeče do oblasti žaludku.

10 Víím, že jsem přibrala. Ne moc, asi tak pět kilo. Ale na mé postavě je to už znát. Všiml si určitě i rozepnutého knoflíku u kalhot. A bývala jsem krásná ženská.

„Podívej se na sebe,“ říkám mu. Vůči poznámkám o nadváze je imunní. Silnější byl vždycky. Kdysi se mi jeho velké tělo i líbilo. Připadala jsem si drobnější a v Dolfim cítila oporu.

Abych teď neviděla jeho válcovité, rosolovité tělo, k tomu bych potřebovala hodně něhy. Ještě něco zbývá. Ale něha, ta v tom už dávno není.

15 Vypadáš opravdu hnusně, to bych mu ráda řekla. Nechávám si to pro sebe. Je to jednodušší.

Když jsem ho viděla vysvlečeného poprvé, bylo mi asi dvacet, nepamatuji si to přesně, špekové varhánky na břicho mi připadaly milé. A přiznám se, že jsem je u něj nečekala. Většinou nosil volný svetr nebo tmavě modré sako. Takže budil dojem spíše statného muže s širokými rameny.

20 Možná to bylo i okolnostmi. Vrhel se pro leknín. Ale tenkrát jsme se teprve začínali mít rádi.

Plánovali jsme, jak to bude nádherné, až dodělám školu a najdu si práci. Hlavně že skončí ty věčné problémy s nedostatkem peněz. Dolfi dělal mistra u malé stavební firmy. Teď už je stavbyvedoucím. Chtěli jsme si koupit byt a moderně se zařídit.

25 Zůstáváme i nadále v nájmu a nezdá se, že se to zlepší. Rozcházíme se každý do své práce. Dělán na správě sociálního zabezpečení. Dost nudná práce, když uvážím devět let studia. Zpočátku jsem se cítila tak nějak povzneseně. Z toho, jak jsem poprvé v životě měla svůj vlastní stůl s pěti šuplíky na levé straně a telefon. Myslela jsem, že mi někdo po těch hubených rocích dal konečně šanci. Po dvouletém vyplňování formulářů už mám jasno. Pro chudé prostě šance neexistuje. Jediným vysvobozením je pouze přijetí určitého stavu otupělosti. Já si ho

30 navozuji pitím a algenou.

Dolfi mě nechce pochopit.

Deset hodin neútočení.

Jenže poslední dobou to přestáváme zvládat i po deseti hodinách.

Anna Zonová, *Červené botičky* (2001)

- Jakým způsobem je úryvek vyprávěn? Jak se odráží na jazyce vyprávění duševní rozpoložení hlavní hrdinky?
- Zaujal vás úryvek? Nalezl/a jste prostředky, jimiž se autorka snaží vyvolat zájem o pokračování příběhu? Anebo jde o banální příběh?
- Komentujte životní filozofii vypravěčky. Souhlasíte s ní? Pokuste se zjistit, čím je ovlivněna.